

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 42. Concilium Augustanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](#)

quadragesimo sexto duram persecutio- Sæculum X.
nem contra monachos moverint; nam- A. C. 950.
que diebant; præstare paucos esse mo-
nachos & in virtute excellentes, quam
multos tepidos. Primo modica mona-
steria aggressi sunt, & deinde majora,
compluresque cœnobitæ, infirmitatis suæ
conscii, & vestem monasticam abje-
runt, & Cellis suis valedixerunt. At
brevi tempore desæviit ista tempestas.

§. XLII.

Concilium Augustanum.

Idem Fridericus Archiepiscopus Mogun- to. 9. Conc.
tinus Concilio, jubente Rege Ottone, p. 635.

Augustæ, anno nongentesimo quinqua-
gesimo secundo, Regni sui decimo sex-
to, Indictione decima, die septima men-
sis Augusti, celebrato præfuit. Aderant
Episcopi viginti quatuor tum ex Ger-
mania, tum ex Longobardia, quam Ot-
to nuper in suam potestatem redegerat.
Nam anno nongentesimo quadragesimo
quinto Rex Hugo, Italis a se deficienti-
bus, regnum qualemunque filio suo Lo-
thario tradiderat, & comportatis ingen-
tibus opibus in Provinciam se receperat,
ubi e vivis abiit. Elapso inde quadrien-
nio, Lothario veneno (familiari Italorum
indoli perfidia) e vivis sublato, Berenga-
rius interfecti æmulus Italia potitus est.
At Adelhaidis mariti sui Lotharii nece-
exacer-

Sæculum X. exacerbata Regem Ottonem, tunc etiam
A. C. 952. elata uxore viduum, ad opem ferendam
 vocavit, fœdere conjugali eidem con-
 jungi cupiens. Venit Rex Adelhaidem,
 Berengario, & filio ejus Adalberto pul-
 sis, conjugem accepit, atque latissimo
 Germaniæ Imperio Longobardiam ad-
 junxit. Hoc Regni Germanorum in Ita-
 lia initium fuit.

In fronte Concilii Augustani quatuor
 Archiepiscopi conspiciuntur, Fridericus
 Moguntinus, Heroldus Salisburgensis,
 seu Juvaviensis, Manasses Mediolanensis,

Sup. §. 16. qui plures Episcopatus tenebat, & Petrus
 Ravennas. Inter Episcopos eminebat
 S. Udalricus ejusdem Civitatis Augusta-
 næ Antistes. Rex quoque Synodo in-
 teresse rogatus, & per honorifice exce-
 ptus est. Surrexit de sede sua Archiepi-
 scopus Moguntinus, & quæ statuta fue-
 erant exposuit, rogans, ut ea Regia au-
 thoritate fulciret. Quod Otto pro fer-
 venti, quo Ecclesiam defendebat, zelo
 suo prolixe se facturum pollicitus est. In
 isto autem Concilio undecim Canones
 conditi. *Si quis Episcoporum, Presbytero-*
rum, Diaconorum, Subdiaconorum uxorem
c. I. *accepit, vel ab ea (*) non abstinet, a sibi*
c. II. *injuri-*

(*) Videlicet, si uxorem ante susceptos Sa-
 cros Ordines habuit.

injuncto officio deponendus est. (*) Nul-
lus in Clericatus officio manens mulierem
subintroductam secum habitare permittat.
Si vero aliqua suspicionum maculis aspersa
contra hæc agere tentaverit, ab Episcopo
vel ejus Missa (**) virgis cæsa detondeatur.
Clerici, quando ad maturiorem ætatem
pervenerint, licet nolentes ad continen-
tiam cogantur. Episcopi aut ceteri Cle-
rici canes vel accipitres venandi amore
non habeant. Aleis quoque non vacent.
Monachi negotia fugiant. Iisdem extra
claustrum sine licentia proprii Abbatis
ire non liceat. Omnia Monasteria Epi-
scopi Diœcesani curæ commissa sint. Cle-
ricis institutum monasticum amplecti vo-
lentibus aditus ab Episcopis nullatenus de-
negetur. In hoc Concilio Decreta sæ-
pe antiquorum Canonum auctoritate fir-
mantur.

In eodem Conventu præsentibus ex Cont. Regin.
toto regno suo Proceribus Rex Otto Co- an. 952.
mitia celebravit. His Berengarius quo-
que

(*) Ne vero quis crederet, novam hanc
esse Constitutionem, addita sunt verba; Sicut in
Concilio Carthaginensi tenetur Cap. XXV. Ex
hujusmodi Decretis Synodalibua antiquis & no-
vis quorundam Protestantium cavillationes egre-
gie refutantur.

(**) Nempe, ille, cui Episcopus hanc Provin-
ciam commiserit.

Sæculum XI.
A.C. 952.

6. 4.

c. II.

c. 2.

c. 3.

6. 5.

Sæculum X. que cum filio suo intererat, quem cum
A. C. 953. se Regis Germaniæ Vasallum professus
 fuisset, Otto Italiæ regendæ præfecit. Ille
 vero, ut ante adfueverat, ibidem Episcopos Optimatesque vexavit.

§. XLIII.

S. Bruno Archiepiscopus Coloniensis.

vit. ap. Sur. Anno sequente nongentesimo quinagesimo tertio Bruno, Regis Ottonis
 2. Ott. p. 785. Mabill. Sæc. frater, Archiepiscopus Coloniensis ele-
 5. p. 331. ctus est, præcipuum Ecclesiæ Germaniæ
vit. 6. 4. ornamentum. Is quadriennis Wal-
 derico Episcopo Ultrajectensi erudiendus
 traditus, postquam prima grammaticæ
 elementa didicisset, Prudentii Poëma le-
 gere jussus est, quo adolescens mire de-
 lectabatur. Tum etiam Scriptores clas-
 sicos omnes Græcos Latinosque perva-
 lit. Non eum divitiæ, non hominum
 frequentia a literarum studiis retrahere
 poterant, & tanto amore in libros fere-
 batur, ut vehementissime offenderetur,
 si quis eos negligenter tractasset aut ali-
 quam paginam corrupisset. Ubi Otto,
 frater, Germaniæ Solium concendit, ab
 eo vocatus ad Regiam, singulare omni-
 bus Doctrinæ virtutisque Exemplar ex-
 titit. Tunc iterum septem liberalibus
 artibus renovato fervore operam dedit,
 Historiæ Scriptores, Oratores, Poetas,
 Philosophos in societate doctissimorum
 viro-